Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35431
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

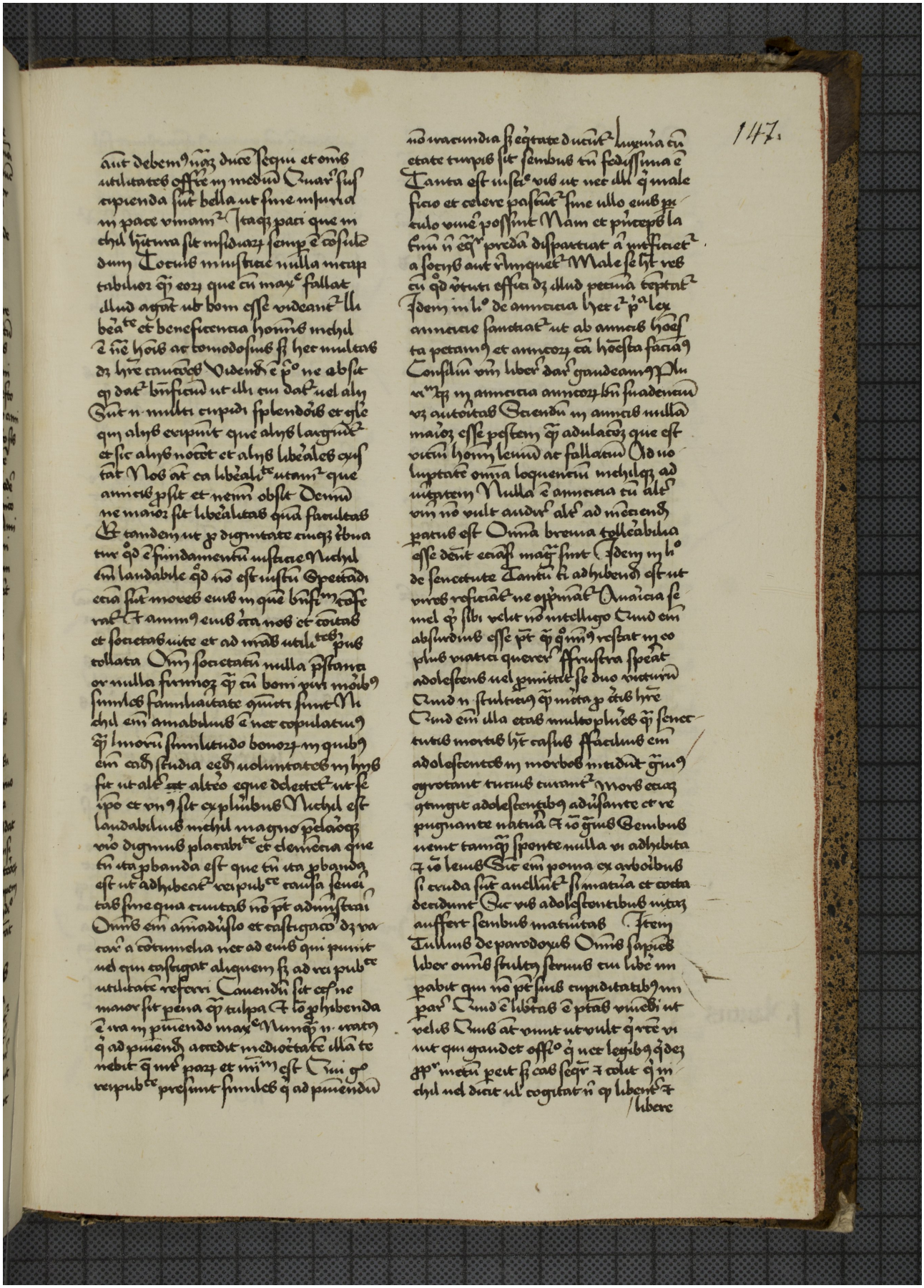

147.

aut debem⁹ nuꝗ duce sequi et omnis
utilitates offere in medio Quar⁹ sus
cipienda sint bella ut sine injuria
in pace vivam⁹ Itaq; pari que in
chil hiemis sit insidiarj semp e cōsule
dum Totius in institue nulla mentis
tabilior q̄ eorj que cū maxe fallat
illud agnot ut bonum esse videant⁹ Illi
bēa⁷e et beneficencia hominis nichil
e nisi hois ac tomodosius si hec multas
dz hire causas Videndū e p⁰ ne absit
q̄ dat⁹ bnficiū ut illi cui dat⁹ vel alij
Quit n multi cupidi splendōis et egle
qui alijs eripuit que alijs largiunt⁹
et sic alijs nocet et alijs liberales exis
tat Nos at ea liberalitate utam⁹ que
amicis psit et nemi obsit Demū
ne maior sit liberalitas quā facultas
Et tandem ut p dignitate cuiq; tribua
tur q̄d e fundamentū iustitie Nichil
eni laudabile q̄d ino est iustū Spectādi
cia sint moves eius in que bnfi⁹ conse
rat Et animi eius ara nos et societas
et societas uite et ad iniab utilitates pus
tollata Omi societatū nulla psistanta
or nulla firmior q̄ cū boni viri mōib⁹
similes familiaritate quiti sunt Ni
chil eni amabilius e nec copulatius
q̄ l moni similitudo bonorj in quib⁹
eni eadē studia eadē voluntates in hijs
fit ut alter ~~at~~ altero eque delectet ut se
ipo et vni sit ex plurib⁹ Nichil est
laudabilius nichil magno pelaoq;
vio dignius placabilitate et clemencia que
tū ita p banda est que tū ita p banda
est ut adhibeat ea pub⁷e causa seuci
tas sine qua cunctas no pt administrari
Omis eni amadiusio et castigacio dz pa
ra a commencia nec ad eius qui punit
nec qui castigat alicuius si ad rei pub⁷e
utilitate referri Cauendū sit ne
maior sit pena q̄ culpa Et iō phibenda
e ira in puiendo maxe Nunq n. iratus
q̄ ad puiendū accedit mediocritate illa te
nebit q̄ me pozt et mi⁷ est Cui go
reipub⁷e presunt similes q̄ ad puiendū
no iracundia si egritate ducunt luxuria cū
etate crescit sit senibus cū sedissima e
Tanta est insi⁷a vis ut nec illi q̄ male
facio et celere pasciū sine ullo eius pe
culo vinē possint Nam et princeps la
trū i eq⁷ preda dispartiat a insiciet
a socijs aut eripiet Male se hit res
cū q̄d ēstruti effici dz illud petrā tentat
Idem in li⁰ de amicicia Hec i p⁰a lex
amicicie sanciat ut ab amicis hoes
ta petam⁹ et amicorj ea hōesta facia⁹
Consilia eni liber dar gaudeam⁹ Plu
ri⁷ tp in amicicia amicorj bni suadentiū
vz auctoritas Sciendū in amicis nulla
maior esse potest q̄ adulacio que est
vitū horij lenitū ac fallacia Id no
luptate omia loquentiū nichilq; ad
utilitē Nulla e amicicia cū alē
eni no vult audir⁹ alē ad mēdend
patus est Omia brevia tollerabilia
esse dēt ea q̄ maxe sint Idem in li⁰
de senectute Tantū ei adhibend est ut
vires reficiat ne oppimat Quaicia se
nel q̄ sibi velit no intelligo Quid eni
absurdius esse pt q̄ q̄ mi⁹ restat in eo
plus viatica querere Frustra speat
adolescens vel pmittere se duo victuru
Quid n. stultius q̄ mita p ētis hire
Quid eni illa etas multo plures q̄ senec
tutis mortis hit casus Fracius eni
adolescentes in morbos incidunt gui⁹
egrotant tutius curant⁹ Morbi etiam
gangit adolescentib⁹ adusante et re
pugnante natura Et iō gius Sembus
venit tamē sponte nulla vi adhibita
Et iō lenis Sic eni poma ex arboribus
si cruda sint avellunt⁹ si matura et cocta
decidunt Sic vis adolescentibus intiz
auffert senibus maturitas Ita
Tullius de paradoxis Omis sapiens
liber omis stultus seruus cui libē im
pabit qui no pt suis cupiditatib⁹ im
par Quid e libtas e ptas vivendi ut
velis Quis at vivit ut vult q̄ rte vi
vit qui gaudet offi⁰ q̄ nec legib⁹ q̄ dez
pp⁷ metu pcit si eas seqr Et colit q̄ in
chil nel dicit nel cogitat i q̄ libent Et
libere